

volem viure-ho amb tu!

BLUE GERSHWIN

simfònic 3

Blue Gershwin

Alfredo Rodríguez, piano
Orquestra Simfònica del Vallès
Rubén Gimeno, director

I PART

A. Rodríguez: *La Jungla*
G. Gershwin: *Rhapsody in Blue*

II PART

G. Gershwin: *Porgy & Bess (symphonic pictures)*

Pàgines d'or de la música americana amb síncopes pianístiques d'aromes caribenyes.

Concert organitzat en col·laboració amb el Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona.

Amb la col·laboració d'alumnes del CONSERVATORI SUPERIOR DE MÚSICA DEL LICEU

CONCERT

Dissabte, 23 de novembre de 2013, 19 h

Barcelona - Palau de la Música Catalana

Els colors del jazz

Àgils, els dits saltironegen per damunt les tecles del piano en un complex joc d'especulació i virtuosisme cohesionat per una gran expressivitat...

Són les mans d'Alfredo Rodríguez, un jove músic cubà, fins fa poc un desconegut. El contacte amb el productor musical Quincy Jones el catapulta a la primera línia mundial de la nova generació de pianistes de jazz. Amb un estil personal que combina el jazz clàssic amb ritmes cubans i influències de figures com Keith Jarrett i Oscar Peterson, Alfredo Rodríguez transcendeix la música i ens parla de la seva vida. Amb caràcter de preestrena, interpretarà una obra per a piano i orquestra que ha compost ell mateix: *La jungla*. També serà el solista a *Rhapsody in blue*, de George Gershwin.

Gershwin creia profundament en el poder inspirador de la música popular. Amb *Rhapsody in blue*, escrita l'any 1924, introdueix les sonoritats del jazz al món simfònic. El seu èxit immediat marca el naixement d'un simfonisme pròpiament nord-americà, basat en elements autòctons.

Som en plena època de segregació racial. El jazz fa els primers passos reclusos en l'àmbit de la població afroamericana. Paul Whiteman, activista musical i director de la millor orquestrina de ball d'aquell moment, inclou al seu repertori alguns números d'un jazz desnaturalitzat, sense improvisacions, que signifiquen per a la immensa majoria de nord-americans l'única aproximació a aquest tipus de música. *Rhapsody in blue* neix quan Whiteman proposa a Gershwin la creació d'un «concert per a piano de jazz» per integrar-lo en un programa reivindicatiu d'aquest gènere musical llavors marginat.

Amb l'òpera *Porgy and Bess*, escrita onze anys més tard, el 1935, Gershwin confirma la validesa dels elements derivats de la música negra, sobretot del blues i dels espirituals negres, com a materials compositius simfònics i operístics, i contribueix decididament a normalitzar la presència d'artistes afroamericans als escenaris. El llibret explica una història en la qual els protagonistes són negres i es mouen en un entorn de misèria, drogues i prostitució. En un tribut al realisme, Gershwin contracta cantants afroamericans per als papers principals i cantants blancs per als secundaris. Un veritable escàndol, a l'època. N'escoltarem una suite instrumental.

Amb el nostre director titular, Rubén Gimeno, presentem aquestes tres obres simfòniques, que tenen un tret en comú: totes tres estan teñides pels colors de la música negra.

Xavier Riba, violí de l'OSV

Alfredo Rodríguez piano

"Un dels pianistes de jazz més prolífics i talentosos del segle XXI", Quincy Jones.

Sons de l'espai (Sounds of Space), el títol de l'àlbum amb què va debutar el pianista i compositor cubà Alfredo Rodríguez, evoca imatges de ciència-ficció. En realitat, es tracta d'una aventura molt més personal. "Es tracta de l'espai que ens envolta", explica el músic. "En aquest disc volia presentar-me: aquí hi ha les persones, els llocs i els sons que m'han envoltat i m'han fet ser qui sóc."

Un jugador clau en l'extraordinària història de Rodríguez és el productor Quincy Jones, coproductor amb ell de *Sons de l'espai*. "Rodríguez és molt especial, i no ho dic amb lleugeresa, perquè he estat envoltat dels millors músics del món tota la vida", va dir Jones, "i ell és un dels millors". En correspondència, per a Rodríguez, Jones no només s'ha convertit en un mentor i un mestre, sinó en "una mena de segon pare". Aquest importantíssim suport podria donar peu a expectatives impossibles d'assolir, però en *Sons de l'espai*, Rodríguez demostra estar a l'altura del repte.

L'àlbum comprèn 11 temes compostos i arrangats per Rodríguez. Amb referències a mestres cubans com Ernesto Lecuona, inclou també referents pianístics com Bud Powell i Thelonious Monk. Està inspirat en la tradició, però té una empremta personal. I *Sons de l'espai* en alguns moments també transmet la nostàlgia per un país deixat enrere, tan a prop però tan lluny.

Nascut a l'Havana, i fill d'un popular cantant, presentador de televisió i actor del mateix nom, Rodríguez va començar la formació musical als set anys. No obstant això, la seva primera opció no va ser el piano, sinó la percussió. "Per triar el que jo volia fer vaig haver d'esperar fins als 10 anys", explica. "I vaig triar el piano. En el moment en què realment podia canviar a la percussió, ja sabia que el piano era el meu camí."

Es va graduar al Conservatori Amadeo Roldán, i després a l'Institut Superior d'Art. Però mentre que la seva formació musical va ser estrictament clàssica, també va aprendre música "al carrer" o, més precisament, a l'escenari. *"No vaig tocar amb gaires grups de ball, però he tocat a la banda del meu pare des que tenia 14 anys", diu. "El meu pare presentava un programa diari de televisió al qual venien molts músics cubans famosos a tocar tot tipus de música. Jo encara era un nen, però vaig tenir l'oportunitat d'assajar cada dia i d'escriure arranjaments per a boleros, rock'n'roll, música de ball, de tot. És on vaig aprendre la disciplina que comporta ser un músic professional. Aquesta va ser una altra gran escola per a mi. Vaig tenir molta sort."*

El descobriment transcendent durant aquest període de formació, però, va venir envasat en un CD: *"Quan tenia 15 anys el meu oncle em va regalar The Köln Concert de Keith Jarrett", recorda. "Va ser llavors quan vaig començar a explorar la idea de la improvisació. Fins llavors tot havia estat Bach, Mozart i Beethoven, i estic molt agraït als meus mestres, perquè sense aquesta base no seria el mateix pianista. Però fins en aquell moment jo no sabia res sobre la improvisació. The Köln Concert em va canviar la vida. Em vaig adonar que allò era el que volia fer: Seure i tocar. I no només idees musicals, la música no ve només de la música. Pot reflectir i parlar sobre el que ens envolta".*

El 2006 Rodríguez va ser seleccionat per tocar al Festival de Jazz de Montreal. Allà va ser convidat a un acte a casa del seu fundador i director, Claude Nobs, que li va preguntar si tocaria per a Quincy Jones.

"I per descomptat li vaig dir que sí", recorda Rodríguez. "Recordo que vaig tocar un arranjament que havia escrit d'I love you de Cole Porter. I quan vaig acabar, Quincy va dir que li agradava molt i que volia treballar amb mi. Va ser increïble. Que algú a qui admiro tant estigués interessat a fer alguna cosa amb mi va ser increïble. Però sóc realista, i malgrat que era una bona idea, vaig pensar també que seria difícil. I ho va ser."

No obstant això, un mes més tard, ja de retorn a Cuba, va rebre un correu electrònic del secretari de Jones, Adam Fell. *"En aquell moment vaig entendre que la proposta era en ferm. I va ser llavors quan vaig decidir que marxava a viure als Estats Units."*

■ Rubén GIMENO director titular

Rubén Gimeno és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, formació amb la qual va començar a treballar la temporada 2009-10. Així mateix, ha estat director artístic de la Jove Orquestra de la Simfònica de Galícia durant gairebé una dècada, tasca que va compaginar amb el càrrec de violinista de l'Orquestra Simfònica de Galícia. Com a director convidat ha col·laborat amb nombroses orquestres espanyoles com l'Orquestra Simfònica de Galícia, l'Orquestra Nacional d'Espanya, l'Orquestra Simfònica de Tenerife, l'Orquestra d'Euskadi, l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries, l'Orquestra Simfònica de Bilbao, l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, l'Orquestra de Màlaga, l'Orquestra de València, l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra Ciutat de Granada, l'Oviedo Filarmónica, l'Orquestra de la Comunitat de Madrid i l'Orquestra del Palau de les Arts Reina Sofia de València, entre d'altres. Fora de les fronteres de l'Estat ha dirigit l'Orquestra Simfònica de Norrköping, l'Orquestra Simfònica de Gävle, l'Orquestra de Cambra de Ginebra, l'Orquestra de l'MMCK (Japó), l'Orquestra de la Universitat de Maryland, l'Orquestra sami i l'Orquestra Nacional de Colòmbia, i ha col·laborat amb solistes i agrupacions de la categoria de l'Orfeó Donostiarra, Midori, Steven Isserlis, Dimitri Sitkovetsky, Fazil Say, Kirill Gerstein, María Bayo, Michel Camilo i d'altres.

La seva activitat en el camp de la lírica l'ha portat a dirigir produccions al Teatre Campoamor d'Oviedo de *Marina*, *La Gran Vía* i *Agua, azucarillos y aguardiente*. Ha dirigit *Cádiz* de Chueca amb l'Orquestra Simfònica de Galícia i *La del Soto del Parral* al Teatre de la Zarzuela. Així mateix desenvolupa una intensa col·laboració dins del cicle Òpera a Catalunya dirigint els *Contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore* i *Nabucco*.

El seu inici en la direcció va venir de la mà de James Ross i es va graduar a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm sota el mestratge de Jorma Panula i va rebre classes de mestres com Alan Gilbert, Esa-Pekka Salonen, Jukka Pekka Saraste i Leonard Slatkin i va obtenir el diploma superior en direcció d'orquestra. Ha enregistrat amb l'Orquestra Simfònica d'Euskadi per al segell Claus, dins de la seva sèrie de compositors bascos.

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des de fa ja 26 anys. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat, des de la ciutat de Sabadell que ens acull fins a tot el territori de Catalunya.

Varem néixer en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, però tot just un any més tard ens convertírem en l'única orquestra simfònica de l'Estat espanyol organitzada empresarialment com a societat anònima laboral, a on els treballadors són alhora els propietaris. Aquest funcionament peculiar, absolutament pioner al nostre país, converteix l'OSV en una orquestra molt especial, una orquestra que viu, com cap altra, del seu públic, dels seus concerts, de la seva qualitat, del seu compromís, i de la capacitat d'incloure en el projecte la imprescindible col·laboració del sector privat i del sector públic.

La nostra intensa activitat —més de cent actuacions l'any— es centra, per un costat, a la ciutat de Sabadell, on realitzem la temporada de concerts simfònics i en som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya, i, per l'altre, al Palau de la Música Catalana, on s'ha consolidat el nostre cicle Concerts Simfònics al Palau amb deu concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, acollint en cada temporada el cors del Palau i llurs artistes en residència.

Com a reconeixement a la nostra tasca de difusió i divulgació de la música simfònica, hem rebut diversos premis, dels quals en destaquem dos: el Premi Nacional de Música del 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la MEDALLA D'HONOR 2012, de la ciutat de Sabadell. Però el que més ens omple de satisfacció és l'increment de públic des del 2009 i fins el 2013 a les temporades de Barcelona i Sabadell.

Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; i David Giménez Carreras, del 2006 al 2009. Des del setembre del 2009, n'és el director titular Rubén Gimeno qui acaba de ser confirmat en el càrrec per dos anys més per una aclaparadora majoria de músics de l'OSV, fet completament inusual en el món de les orquestres!

Agraïm infinitament el recolzament de la Fundació Banc Sabadell, de l'Ajuntament de Sabadell, dels grups Torra S.A. i Bardet, així com la confiança i el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Català de les Empreses Culturals, sense oblidar-nos dels nostres amics i dels nostres abonats, sense els quals, ni això seria possible, ni tindria sentit cap esforç per fer de la nostra comunitat un espai cada vegada més amable, cada dia més ric i, any rere any, més capaç de viure i expressar les emocions.

Patrocinadors principals

Fundació
BancSabadell

Ajuntament de Sabadell

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

TORRA S.A.
Serveis Funeraris - Sabadell

Bardet grup

Patrocinadors

CONTACTE

Alberto Sampablo

Gerent
Tel. 618 568 450
asampablo@osvalles.com

Xavier Garcia

Comunitat i Territori
Tel. 682 602 801
xgarcia@osvalles.com

Ana Cuatrecasas

Comunicació, Mitjans i RP
Tel. 609 772 529
acuatrecasas@osvalles.com

Orquestra
simfònica
del Vallès

www.osvalles.com

www.facebook.com/simfonicadelvalles

www.twitter.com/OSValles

www.youtube.com/simfonicavalles

FLASHMOB "Som Sabadell"

www.youtube.com/watch?v=GBaHPND2QJg